

[Udenrigsministeren.]

seneste plenarforsamling kom dette spørgsmål til realitetsbehandling i FN. Et amerikansk forslag om, at plenarforsamlingen ikke skulle beskæftige sig med sagen, blev vedtaget imod bl. a. Danmarks, Norges, Sveriges og Finlands stemmer og med et ringere antal stemmer end på den forrige plenarforsamling. Det er ingen hemmelighed, at en vigtig grund til den holdning, som hidtil har været overvejende i De Forenede Nationer, er, at det falder vanskeligt for USA at se på denne sag på samme måde, som man gør f. eks. her i Norden. Det er karakteristisk både for De Forenede Nationer og for vort forhold til USA, at denne forskel i synspunkterne kan eksistere, uden at den på nogen måde frembyder en hindring for det gode forhold mellem USA og de nordiske lande.

Med hensyn til Danmarks forhold til Europarådet finder jeg anledning til at bemærke, at det fortsat er regeringens politik at tage del i det arbejde, der udføres i Strasbourg, et arbejde, som i første række henter sin inspiration fra Europarådets rådgivende forsamling.

Siden vi i folketinget sidst beskæftigede os med disse problemer, er der oprettet en domstol i henhold til Europarådskonventionen om menneskerettigheder. Som det vil erindres, oprettedes ved denne konvention to organer, nemlig en kommission og en domstol, hvis opgave det skulle være at behandle sager om krænkelse af menneskerettigheder. Kommissionen, der begyndte sin virksomhed i 1955, kan undersøge indkomne klager og udøve mæglende virksomhed. Domstolen har derimod beføjelse til at træffe afgørelser, der er bindende for de regeringer, som har anerkendt dens kompetence. Hidtil har 8 lande, deriblandt Danmark, afgivet erklæring om en sådan anerkendelse.

Lad mig slutte med at sige, at selv om den internationale situation på adskillige punkter kan se mørk ud, så er det dog i sig selv et lyspunkt, at der på de vigtigste områder er kontakt mellem parterne og mulighed for nye forhandlinger. Arbejdet ved forhandlingsbordet fortjener al vor tålmodighed og alle stædige og vedholdende forsøg på at finde udveje og løsninger — herunder også en vis bevægelighed i tanke-

gang og målsætning. Alternativet til forhandling er så ufatteligt i sine konsekvenser og så stridende mod alle nationers egne interesser, at enhver anstrengelse må udfoldes for at holde det borte.

Dette føles med dobbelt kraft i en periode, hvor ikke blot kloden omsluttes stedse tættere af den menneskelige virksomhed, men hvor selve verdensrummet gøres til genstand for udforskning, og hvor en kunstig planet udtænkt af menneskehjerner og lavet af menneskehænder i dette øjeblik hvirvler rundt om selve solen tusinder af mile herfra. Dette åbner perspektiver af overvældende størrelsesorden og burde kalde på det nødvendige sammenhold mellem alle mennesker uanset politiske, ideologiske og racemæssige forskelle.

Den danske regering vil fortsat med de virkemidler, vi råder over, søge at bidrage til afspænding i verden og til at skabe forudsætninger for varig fred.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om folkebiblioteker.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1110, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 659).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (Lysholt Hansen): Som det fremgår af betænkningen, har der i udvalget været afholdt 6 møder og 1 samråd med undervisningsministeren. Derudover har udvalget modtaget en række henvendelser, som jeg skal omtale nærmere.

De samvirkende Sognerådsforeninger i Danmark har over for udvalget fremsat